

נשיא ומייסד
הרב שאול ישראלי זצ"ל

חמדת ימים HEMDAT YAMIM

פְּרֻשֶׁת הַשָּׁבוּעַ מִטּוֹת-מַסְעֵי בֵּין הַמְצִיגִים תַּשְׁפ"ו

רק כך יתבטלו הצומות על החורבן! הרב יוסף כרמל, ראש כולל 'ארץ חמדה'

גאולה ובנין הבית מחדש! זה מה שהבטיח הנביא זכריה לעם ישראל, בזמן שבארץ ישראל שלטה האימפריה הפרסית ומלכה דריוש (זכריה א), שבעים שנה אחרי חורבן בית ראשון (זכריה א, יב). הנביא מדגיש בנבואתו כמה נקודות מיוחדות:
א. השכינה תשוב לירושלים, שתחזור למעמדה כבירתו של העם היהודי: "לִכְן כֹּה אָמַר ה' שְׁבִי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ נֶאֱמַר ה' צְבָאוֹת וְקָן יִנְטָה עַל יְרוּשָׁלַם: עוֹד קָרָא לְאֹמֶר כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת עוֹד תִּפּוּצְיָנָה עָרֵי מְטוֹב וְנַחֵם ה' עוֹד אֶת צִיּוֹן וְכַחֵר עוֹד בִּירוּשָׁלַם" (שם, טו-יז).

ב. עמים רבים יכירו בחשיבותה של גאולת ישראל ותהיה תנועת גיור גדולה: "וְנָלוּ גוֹיִם רַבִּים אֶל ה' בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעַם וְשְׁכֵנָתִי בְּתוֹכָךְ וְיָדַעְתָּ כִּי ה' צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֲלֶיךָ" (שם ב, טו).

ג. מנהיגים רוחניים ופוליטיים יעמדו בראש העם בשותפות. המועמדים היו יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וזרובבל בן שאלתיאל מבית דוד (שם פרקים ג, ד, ו).
אם כן, האם יתבטל צום תשעה באב?

שאלה זו הגיעה מתוך המנהיגות הפוליטית: "הֲאֵבְכָה בְּחֻדְשׁ הַחֲמִשִּׁי הַנֶּהָר כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כִּמְהַר שָׁנִים" (שם ז, א) הנביא ענה בשמו של הקב"ה, כי שאלה זו כבר נשאלה בעבר (לפני החורבן בפועל וכנראה כדי לבטל את הגזירה) והתשובה הייתה: "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת לְאֹמֶר מִשְׁפַּט אָמַת שְׁפָטוּ וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָשׂוּ אִישׁ אֶת אָחִיו: וְאֶלְמָנָה וְיָתוּם גָּר וְעַנִּי אֶל תַּעֲשֹׁקוּ וְרַעַת אִישׁ אָחִיו אֶל תִּחְשְׁבוּ בְּלִבְכֶם" (שם ז, ט-י). לצערנו, מנהיגי העם אטמו אזניהם משמוע ומיאנו להקשיב לנביא. גוי רחוק הגיע (בבל) וישימו אָרְץ חֲמֻדָּה לְשִׁמָּה (שם ז, יד).

הנביא זכריה לא התייאש והבטיח שוב בשם ה' שהשכינה תחזור לירושלים: "כֹּה אָמַר ה' שְׁבִי אֶל צִיּוֹן וְשְׁכֵנָתִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָא יְרוּשָׁלַם עִיר הַאֲמֶת וְהָרַח ה' צְבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁ" (שם, ח, א), והוסיף גם סימני גאולה נוספים:

1. יהודים רבים ימלאו את רחובות העיר: "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת עַד יִשְׁבוּ וְזָקְנִים וְזָקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מְשַׁעֲנֵתוֹ בְּיָדוֹ מֵרַב יָמִים: וְרַחֲבוֹת הָעִיר יִמְלֵאוּ יְלָדִים וְיָלְדוֹת מְשַׁחֲקִים בְּרַחֲבֹתֶיהָ" (שם, ד-ה). (וגם כשכולנו תקועים תדיר בפקקים ברחבי עיר הבירה, נזכור את הסימן ונודה לקב"ה)

2. קיבוץ גלויות מכל קצווי רחבי תבל: "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת הַנְּגִי מוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרַח וּמֵאֶרֶץ מְבֹאָה הַשָּׁמֶשׁ: וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם" (שם, ז-ח). (נתפלל שהעלייה תתעצם עוד יותר)

3. ארץ ישראל תיתן את פריה בשפע: "כִּי יָרַע הַשָּׁלוֹם הַגָּפֶן תִּתֵּן תְּפִיחַ וְהָאֶרֶץ תִּתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְהַשָּׂמִים יִתְּנוּ טֶלֶם" (שם, יב). (ב"ה, הבטחה שהתגשמה בימינו אלה).

הנביא חותם את דבריו ומוזהיר שוב באותם המילים: "אֲלֵה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ דְבָרוֹ אָמַת אִישׁ אֶת רַעַהּ וְאָמַת וּמִשְׁפַּט שְׁלוֹם שְׁפָטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם: וְאִישׁ אֶת רַעַהּ וְרַעַהּ אֶל תִּחְשְׁבוּ בְּלִבְכֶם וּשְׁבַעַת שֶׁקֶר אֶל תִּאָּהֲבוּ כִּי אֶת כָּל אֲלֵה אֲשֶׁר שָׁנַאתִי נֶאֱמַר ה' " (שם, טו-יז). בהתקיים תנאים אלה, הצומות שנקבעו לזכר שלבי החורבן, לא רק שיתבטלו, אלא שיהפכו לימי חג: "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת צוֹם הַרְבִּיעִי (שבעה עשר בתמוז) וְצוֹם הַחֲמִישִׁי (תשעה באב) וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי (צום גדליה) וְצוֹם הַעֲשָׂרִי (עשרה בטבת) יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמֵחָה וְלִמְעֻדִים טוֹבִים" (שם, יט).

הנביא חוזר גם על ההבטחה כי אומות העולם יצטרפו לאמונת הייחוד (כבני נח) ויכירו בירושלים בירת העם היהודי, כמרכז העולמי של עובדי ה': "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים וְיִשְׁבְּעוּ עָרִים רְבוֹת: וְהָלְכוּ יִשְׁבְּעֵי אֶת אֶתְלֹת אֶתְלֹת אֶת פְּנֵי ה' וְלִבְקָשׁ אֶת ה' צְבָאוֹת אֶלְכָה גַם אֲנִי: וְבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ אֶת ה' צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם וְלַחֲלוֹת אֶת פְּנֵי ה' " (שם, כ-כב). לסיום מוסיף הנביא תנאי מהותי, חשוב ונוסף: "וְהִאֲמַת וְהַשָּׁלוֹם אֶהְבֹּ" (שם, יט).

בעה"י, בשבוע הבא ננסה להעמיק יותר בהבנת האזהרות ובתנאים שצריכים להתקיים כדי שצום תשעה באב והצומות היותר קלים, יהפכו לימי ששון ושמחה.

דווקא בימים אלה של ימי מלחמה מצד אחד, וטרום בחירות מצד שני, יש חשיבות עצומה להקשבה לדברים אלה. הפילוג והפירוד שבאו לידי ביטוי בתקופה האחרונה, מסוכנים יותר מכל אויב חיצוני.

לשיעורי הרב יוסף כרמל ביוטיוב

לְעֵי לוֹי זְשׁמַת		הרב משה מרדכי ארנרין א' בניסן תשפ"ה		לע"י הנופלים במערכה להגנת המולדת הי"ד	
הרב ד"ר ג'רי האכבוים י"ח באדר ב' תשפ"ב	פרופ' ישראל ושלומית אהרונים י"ד בכסלו תשפ"ג / ט' בחשוון תשפ"ו	מר משה וסרצוג כ" בתשרי תשפ"א	הרב יהושע רוזן ט"ו באדר א' תשפ"ב	הרב ישראל רוזן י"ג בחשוון תשע"ח	הרב שלמה מרזל י" באייר תשע"א
מר שמואל וגבי אסתר שמש י"ז בסיוון / כ' באב	הרב נפתלי צבי יהודה בר אילן מנחם אב תשפ"ד	הרב ראובן וחייה לאה אברמן ט' בתשרי תשע"ו / כ' בתשרי תשפ"ב	מר יצחק וגבי נעמי טרשנסקי כ"ח באדר תשפ"א / י"ד אדר ב' תשפ"ד	ר' שמואל וגבי רבקה ברנדמן ט"ז בטבת תשפ"ג / ח' באייר תשפ"א	הרב יוסף מרדכי שמחה שטרן כ"א באדר א' תשע"ד
הרב אשר וגבי סוזן וסרטייל ט' בכסלו / ט"ז אלול	ר' מאיר וגבי שרה ברכפלד (שרה - ט"ז בטבת תש"ף)	הרב שמואל כהן שבט תשפ"א	מר זליג וגבי שרה ונגרובסקי כ"ה בטבת תשפ"ב / י' בתמוז תשע"ד	הרב יוסף מרדכי שמחה שטרן כ"א באדר א' תשע"ד	דוד צבי טרשנסקי בן יצחק ונעמי ז"ל נלב"ע כ"ח באייר
ר' אליהו כרמל וגבי מלכה טויבע כרמל י"ח באייר תשע"ו / י"א במנחם-אב תשס"ט	ר' אברהם ומרת גיטה קליין י"ח באייר / ד' באב	גב' בלהה מרמרוש א' באב	הרב יעקב (ג'רי) פרנקל ט' בטבת תשפ"ב	מר אלישע בן רבקה וגבי שושנה בת שרה	גב' גיולי קושיצקי י"ט באדר ב' תשפ"ב

חֵמְדַת הַכְּשָׁרוֹת

הרב בצלאל דניאל – ראש תוכנית "מורנו" מבית 'ארץ חמדה'

לע"נ מורנו הרב ארנרייך זצ"ל, ממנו למדנו להרגיש את הסברא ולהתרגש מהבנת התורה

בין צלי ובישול

בטור הקודם עסקנו בהבדלים בין השפעת איסור על תבשיל ועל צלי. באופן כללי, טעם המגיע לתבשיל מתערב ומתחלק בו באופן יחסית אחיד, ואילו איסור הבא המגיע עם צלי ישפיע בעיקר סביב נקודת המגע, ולא "יתערבב" בו (קשה לדבר על "ערבוב" כאשר מדובר על חתיכה מוצקה). אך טרם הגדרנו מה נחשב הלכתית כ"בישול" ומהי "צליה". על פניו, ב"בישול" משתמשים בנוזלים בכדי להעביר את הטעם בכל המאכל. אך נלמד כעת שהדברים אינם כה פשוטים. נבחן את המצב הבא: חמין מתבשל בסיר. חתיכת בשר גדולה נמצאת בחמין, אך חציה בולט החוצה מעל הרוטב של התבשיל. מעט חלב נופל על החלק הבולט של הבשר.

אפשר לטעון שהטעם שמגיע לחלק שנמצא מחוץ לרוטב נשאר מקומי, ולפיכך דינו יהיה כדין צלי. אך יתכן שההיפך נכון: מכיוון שהחתיכה גם נוגעת ברוטב, אין לראות אותה כנפרדת משאר התבשיל כלל.

במסכת חולין (דף קח ע"ב) נאמר שטיפת חלב נופלת על חתיכה, בשר החתיכה נאסר, ולפי רבי יהודה הפוסק שאין ביטול למין במינו הבשר שנאסר לא מתבטל. חכמים חולקים ואומרים שמין במינו בטל ברוב, ולכן יש לשער את החלב כנגד הקדירה כולה. רבי יהודה הנשיא אומר שדברי רבי יהודה רלוונטיים רק אם לא ערבב את האיסור (שבחתיכה) לתוך התבשיל מיד עם נפילת החלב.

לכאורה ההיגיון בדבריו הוא כך: אם ערבבו את האיסור לתוך התבשיל מיידית, הרי שהאיסור מתערבב בכל התבשיל כולו, ואם כך יש לשער את האיסור כנגד כל התבשיל, ולא רק כנגד החתיכה עליה נפל האיסור. לכאורה גם ההיפך נכון: אם לא יערבבו כלל, האיסור יישאר בחתיכה בלבד, ולא יאסור את שאר התבשיל. אם הדברים נכוחים, יתכן ותהיה חתיכה שפיזית נמצאת בתוך סיר, בלועה מאיסור, החתיכה הזו (או חלק ממנה) תיאסר, ושאר התבשיל לא יושפע מכך כלל.

כיצד מערבבים? לשונו של רבי יהודה הנשיא היא "ניער וכיסה". כלומר, ערבב את החתיכה לתוך התבשיל, או שכיסה את הסיר במכסה. רש"י מפרש שכאשר מכסים סיר, "מי השוליים עולין עד פיו ויורדים". בעלי התוספות (חולין צו ע"ב ד"ה אם) מעירים על הניסוח: משמע שהכיסוי מועיל רק מפני שהנוזלים מכסים את חתיכת הבשר לגמרי.

מדויק בלשונו של רש"י שאם החתיכה נמצאת חלקית בתוך התבשיל, ואיסור נופל על החלק של החתיכה הנמצא מעל התבשיל, במצב זה האיסור ישפיע על החלק שמחוץ לתבשיל בלבד. דינו של חלק זה של החתיכה יהיה כצלי (כל עוד אינו מנער או מכסה, ובכך מכניס את החלק הזה של החתיכה לתוך התבשיל). הרשב"א פוסק כך מפורשות: גם אם החתיכה נמצאת ברוטב חלקית, החלק שמחוץ לרוטב נידון לעצמו, כחתיכת צלי העומדת מעל תבשיל.

(הראב"י (המובא במרדכי) מציין שמוכרחים להניח שהאיסור נפל במרחק מסוים מהתבשיל. אם הוא נפל פחות מ'כדי נטילה' מהתבשיל, לכאורה חלק זה החתיכה קרוב מדי לתבשיל בכדי שנוכל לומר שהאיסור אינו משפיע עליו).

הרא"ה חולק על דבריהם. לשיטתו, אם החתיכה נוגעת ברוטב, הנוזלים הפנימיים שבה עוברים דרכה ובכך מערבבים את הטעם שנכנס אליה עם כל שאר התבשיל. הוה אומר: אפקטיבית אין הבדל בין חתיכה הנוגעת ברוטב באופן חלקי, וחתיכה השקועה בתוך הרוטב.

גם ר"י סובר כרא"ה: הוא אומר שאם החתיכה נמצאת חלקית ברוטב, אין צורך בניעור או כיסוי. אך המרדכי מביא מחלוקת ראשונים מה יקרה במצב זה לשיטתו: שיטה אחת מבארת את דבריו כשיטת הרא"ה, שאין הבדל בין חתיכה הנמצאת חלקית ברוטב וחתיכה השקועה עמוקות ברוטב. אך לפי בעלי תוספות אחרים, עדיין יהיה הבדל: מכיוון שהאיסור נפל על חלק החתיכה העומד בפני עצמו מחוץ לרוטב, חלק זה ייאסר כצלי. אך המגע עם הרוטב יגרום, בו זמנית, לערבוב גם בשאר התבשיל. אם כך, במצב זה נשער את האיסור שנפל פעמיים: נחשב את החלק החיצוני כצלי, ונחשב את האיסור שנפל כנגד כל התבשיל כולו.

הר"ן מנתח את האירוע באופן מעט יותר מפתיע. הוא מתאר את ההתרחשות כך: איסור נופל על החלק של החתיכה הנמצא מחוץ לרוטב. חלק זה נאסר בפני עצמו. אך מכיוון שהחתיכה גם נוגעת בתבשיל, גם ללא נייעור וכיסוי, עצם המשך הבישול יגרום לטעמים שבחלק שמחוץ לחתיכה להתערב עם שאר התבשיל, כך שבשלב שני נשער את כל החלק שמחוץ לתבשיל כנגד התבשיל (ראוי לציין שהיו שביארו שגם רש"י אמר את דבריו על השלב של הנפילה, אך גם הוא מודה לר"ן שעצם המשך הבישול יערבב את טעם החתיכה שנאסרה בתבשיל כולו).

לחידוד הדברים: יש כאן שתי מחלוקות נפרדות. השאלה הראשונה היא אם החלק של החתיכה הנמצא ברוטב גורם לערבוב של הטעמים שבחלק שמחוץ לרוטב עם שאר התבשיל. לפי רש"י והרשב"א – לא. לפי הרא"ה ר"י ור"ן – כן. אך לפי קבוצת הראשונים השנייה יש לבחון את אופי הקשר בין החלק שמחוץ לרוטב והתבשיל. בתוך שיטה זו למדנו שלוש שיטות:

א. **רא"ה**: מהרגע הראשון, במשך כל הבישול כולו, החתיכה נחשבת כנמצאת בתוך הרוטב ממש. המשמעות היא שיש לשער את האיסור שנפל כנגד התבשיל כולו, כאילו האיסור נפל לתוך הנוזלים.

ב. **ר"י (לפי ביאור המרדכי)**: ברגע נפילת האיסור יש לדון בחתיכה הנמצאת במגע עם הרוטב פעמיים: מצד אחד, האיסור משפיע על החלק שמחוץ לרוטב בצורה ישירה, ולכן חלק זה נידון כצלי. מצד שני, הנוזלים הפנימיים בחתיכה מערבבים את האיסור בתבשיל כולו מהרגע הראשון, ולכן יש לשער את האיסור בששים כנגד התבשיל כולו. **כדבריו פוסקים הרמ"א והש"ך**.

ג. **ר"ן**: האוטונומיה של החלק הנמצא מחוץ לרוטב מייצר שני שלבים: בשלב הראשון, חלק החתיכה הנמצא מחוץ לרוטב יושפע מהאיסור, ויאסר כצלי. בשלב שני החלק שמחוץ לרוטב 'נעשה נבלה'. המשך הבישול יערבב את הטעמים שבחלק החיצוני לתוך התבשיל כולו. כדבריו פוסק הטי"ז (הוא מבאר שגם רש"י מודה לדבריו).

ד. **לפי הרא"ה**: החתיכה נחשבת שקועה מהרגע הראשון, ולכן אין לחלק הנמצא מחוץ לתבשיל אוטונומיה כלל. לפי ר"י: למרות שהאיסור משפיע על החלק שמחוץ לרוטב בפני עצמו, גם התבשיל מושך את טעמו, ויש לשער ששים כנגד האיסור. לפי הר"ן: בעצם יהיו שני שלבים, והמשמעות היא שהתבשיל מושך את הטעם של כל החלק שנאסר. בעוד שלפי ר"י יש לשער כנגד

האיסור, לפי הר"ן יש לשער מעבר לכך גם כנגד כל החלק שנאסר. כאמור, למדנו שיטה רביעית: רש"י והרשב"א: החלק החיצוני של החתיכה יאסר, בלבד, ולא ישפיע על השאר כל עוד לא מערבבים או מכסים את התבשיל.

שו"ת במראה הבזק

(מתוך ח"ג)

Quito, Ecuador

קיטו, אקוודור
תמוז תשנ"ג

בר-מצוה בתשעת הימים

שאלה

אנחנו מגיעים לארץ ישראל לביקור בתשעת הימים, האם מותר לנו לחגוג את בר המצוה של בנו שחל ב- ו' מנחם אב. כיצד עלינו לנהוג?

תשובה

- א. סעודת בר-מצוה הנערכת בזמנה (דהיינו, בליל יום-ההולדת של הבן) נחשבת לסעודת-מצוה, ואם דורשים שם בדברי תורה, היא נחשבת לסעודת-מצוה גם כשאינה נערכת בזמנה¹.
- מותר לערוך סעודה זו בבשר ויין אף בשבוע שחל בו תשעה באב², וכן מותר לעשותה שלא בזמנה, אם נאמרים שם דברי תורה, ואולם במקרה זה אין לדחות את הסעודה לזמן זה בכוונה לאכול בה בשר³.
- מותר להזמין לסעודה זו קרובים וידידים כפי שרגילים להזמין בשאר ימות השנה, ואולם לאנשים אחרים המזדמנים אין היתר לאכול שם בשר ולשתות יין. בשבוע שחל בו תשעה באב מותר להזמין רק קרובי משפחה⁴ ומניין מצומצם של ידידים⁵. והמקל להזמין כרגיל גם בשבוע זה יש לו על מה לסמוך⁶.
- ב. בעניין העלייה לתורה בשבת והטקס בבית-הכנסת נראה שאין איסור כלל⁷.

¹ י"ם של שלמה" (ב"ק פרק מרובה, ס"י לו), שו"ת "חות יאיר" (ס"י ע), "מגן אברהם" (ס"י רכה ס"ק ד). המקור לסעודת בר-מצוה הוא בזהר חדש (בראשית יד ע"א) ומדרש בראשית רבה (פרשה נג פסקה י), עיין "מתנות כהונה" שם.
² על-פי רמ"א (או"ח ס"י תקנא סעיף י), וכן פסקו בנדון דידן "יד אפרים" (שם) ובשו"ת מהר"ם מבריסק (ח"ב ס"י סח). יש שרצו ללמוד מסתימת דברי השו"ע, שאסור לעשות סעודת-מצוה בימים אלה (עיין "כף החיים" שם ס"ק לג), ואולם לרוב הפוסקים גם דעת השו"ע היא להתיר (כשם שהתיר ב"בית יוסף" עפ"י הר"ן בבניין לצורך מצוה), עיין "כף החיים" (שם) ובשו"ת "שערי ציון" (ס"י לט).
³ "יד אפרים" (שם), וכן כתב "כף החיים" (שם ס"ק קנח) ובשו"ת "יד יצחק" (ח"ג ס"י רל), ואולם בשו"ת מהר"ם מבריסק (שם) פקפק בזה. קרובים הפסולים לעדות.
⁴ זו דעת רמ"א שם, עיין ט"ז (שם ס"ק יב) ו"משנה ברורה" (שם ס"ק עז). ויש מחמירים יותר, עיין "מגן אברהם" (שם ס"ק לה). מחמת מחלוקת זו יש שנוהגים לאכול רק דגים, וכל הבא ברוך הבא. עיין שו"ת "התעוררות תשובה" (ח"ב ס"י קסח) ו"כף החיים" (שם ס"ק קסה).
⁶ דעת מהר"ם בט"ז שם, ועיין "ערוך השולחן" (שם ס"ק ל), וכן פסק הרב יוסף ב"ילקוט יוסף" (עמ' תקסח).
⁷ עיין שו"ת "אגרות משה" (או"ח ח"ד ס"י קיב אות א).

בשם צוות המשיבים ובברכת התורה,
הרב משה ארנרייך הרב יוסף כרמל
ראשי הכולל

גם אני מאשר:
הרב שאול ישראלי

ניתן ליצור קשר עם הכותבים דרך: info@eretzhemdah.org

ארץ חמדה – קישור לשו"ת במראה הבזק באתר

מתפללים לרפואתם השלימה, בתוך שאר חולי עם ישראל:			
שמואל בן ברוריה	ניר רפאל בן רחל ברכה	חנה בת אוריה	החייל, איתמר חיים בן ציפי ציפוריה
רות צפורה בת חנה	ישי בן מרים	טל שאול בן יפה	
מאירה בת אסתר	הילה צפנת בת שרה טובה	מיכאל אלכסנדר אברהם בן שרה מלכה	דוד בן רחל
שלמה בן שולמית	ר' יצחק בן בריינדל גיטה	עודד בן חיה	חוה ראגלה בת פיילא
יוסף בן רות	שלמה בן ביילא	מינדה לאה בת ליפשה	רבקה בת שרה בלה
		חיים מרדכי פרץ בן אסתר מילכה	יצחק בן רינה